Korduvalt kerkib 1936. aastal päevakorrale tühjade hällide küsimus. Riigivanem K. Päts toonitab kõigis oma kaaluvamais kõnedes eesti rahva väljasuremise ja raugastumise hädaohtu, mis väljendub väheses sündimuses, millega eesti rahvas on saavutamas maailmarekordilist madalseisu. See nähtus on drastilises vastuolus meie rahva iseseisvuse ja elujärje kindlustamise püüetega, mis juhib valitsuse tegevust kõigil aladel. Aasta lõpuks avaldatud andmed, esijoones kirikute andmed, sündimuse ja suremuse vahekordade kohta 1936. aastal jätavad õige masendava pildi. Suremus ületab sündimust tunduvalt mitte ainult suuremais linnades, vaid ka maakogudustes.

Küsimuse ümber puhkeb laialdane mõttevahetus, milles juhitakse üldjoontes siiski tähelepanu sotsiaalolude parandadamise tarvidusele sündimuse tõstmise eeltingimusena. Vastav ministeeriumidevaheline komisjon võtab sel alal vastu rea praktilise tähtsusega otsuseid, mille ellurakendamine seisab päevakorral. On tõenäolik, et samal eesmärgil kutsuti ellu ka iseseisev sotsiaalministeerium, mille juhiks sai Pärnu linnapea O. Kask.

Kogu aasta käib elav k u t s e k o d a d e asutamine, millega taotellakse nähtavasti kolme eesmärki: 1. püütakse tõsta kutse-eetilist moraali, 2. rakendatakse väärtusi loovad sotsiaalsed grupid viimistlema oma kutseala tehniliselt ja hoolitsema ka oma liikmete majandusliku heaolu eest ja 3. kujundatakse rahva sotsiaalne-korporatiivne esindus Rahvuskogu ja tulevase rahvaesinduse teise koja tarvis, mille ülesandeks oleks siis poliitiliste erakondade ja poliitiliste voolude tasakaalustamine.

Aasta lõpuks valmib 17 kutsekoda, mis kõik suudavad asuda juba tööle, peale ühe (eraettevõtete ametnike koda), mille organid on alles valimisel. Kutsekojad on järgmised: 1. kaubandus-tööstuskoda, 2. põllutöökoda, 3. agronoomide koda, 4. meierite koda, 5. insenerikoda, 6. arstide koda, 7. loomaarstide koda, 8. rohuteadlaste koda, 9. õpetajate koda, 10. kodumajanduskoda, 11. ühistegevuskoda, 12. tööliskoda,

Eesti kroonika 1936, lk. 29